परिम्लाय्यथवापि नीलः। कफात् सितः शोणितजस्तु रक्तः समस्तदोषोऽथ विचित्ररूपः॥ रक्तजं मण्डलं दृष्टौ स्थूलकाचारुणप्रभम्। परिम्लायिनि रोगे स्यान्म्लाय्यानीलञ्च मण्डलम्॥ दोषक्षयात् कदाचित् स्यात्स्वयं तत्र च दर्शनम्॥ अरुणं मण्डलं वाताच्चञ्चलं परुषन्तथा। पित्तान्मण्डलमानीलं कांस्याभं पीतमेव वा॥ श्लेष्मणा बहलं स्निग्धं शङ्खकुन्देन्दुपाण्डुरम्। चलत्पद्मपलाशस्थः शुक्लबिन्दुरिवाम्भसः॥ स्पृश्यमाने च नयने मण्डलं तद्विसर्पति। प्रवालप्रद्मपत्राभं मण्डलं शोणितात्मकम्॥ दृष्टिरागो भवेच्चित्रो लिङ्गनाशे विदोषजे। यथास्वदोषलिङ्गानि सर्वेष्वेव भवन्ति हि॥ षड्लिङ्गनाशाःषडिमे च रोगा दृष्ट्याश्रयाः षड् च षडेव च स्युः। तथा नरः पित्तविदग्धदृष्टिः१ कफेन चान्य२स्त्वथ धूमदर्शी३॥ यो हृस्वजात्यो४ नकुलान्ध्यता५ च गम्भीरसंज्ञा६ च तथैव दृष्टिः॥ पित्तेन दुष्टेन गतेन दृष्टिं पीता भवेद्यस्य नरस्य दृष्टिः। पीतानि रूपाणि च मन्यते यः स मानवः पित्तविदग्धदृष्टिः१॥ प्राप्ते तृतीयं पटलन्तु दोषे दिवा न पश्यत्यिथि वीक्षते च। तथा नरः श्लेष्मविदग्धदृष्टि२ स्तान्येव शुक्लानि हि मन्यते तु॥ त्रिषु स्थितोऽल्पः पटलेषु दोषो नक्तान्ध्यमापादयति प्रसह्य। दिवा स सूर्यानुगृहीतदृष्टिर्वीक्षेत रूपाणि कफाल्पभावात्॥ शोकज्वरायासशिरोभितापैरभ्याहता यस्य नरस्य दृष्टिः। सधूमकान् पश्यति सर्वभावांस्तं धूमदर्शीति३ वदन्ति रोगम्॥ स ह्रस्वजात्यो४ दिवसेषु कृच्छ्राद्रूपाणि रूपाणि च यो न पश्यत्। रात्रौ स शीतानुगृहीतदृष्टिः पित्ताल्पभावादपि तानि पश्यत्॥ विद्योतते येन नरस्य दृष्टिर्दोषाभिपन्ना नकुलस्य यद्वत्। चित्राणि रूपाणि दिवा स पश्यत् स वै विकारो नकुलान्ध्यसंज्ञः५। दृष्टिर्विरूपा श्वसनोपसृष्टा सङ्कुच्यते ऽभ्यन्तरतश्च याति॥ रुजावगाढा च तमस्तिरोगं गम्भीरिकेति६ प्रवदन्ति तज्ज्ञाः। बाह्यौ पुनर्द्वावपि सम्प्रदिष्टौ निमित्ततश्चाथनिमित्ततश्च॥ निमित्ततस्तत्र शिरोऽभितापाज्ज्ञेयस्त्वभिष्यन्दनिदर्शनैश्च। सुरर्षिगन्धर्वमहोरगाणां सन्दर्शनेनापि च भासुराणाम्॥ हन्येत दृष्टिर्मनुजस्य यस्य स लिङ्गनाशस्त्वनिमित्तसंज्ञः। तत्राक्षि विस्रष्टमिवावभाति वैदूर्यवर्णा विमला च दृष्टिः। विदीर्यते सीदति क्षीयते वा नृणामभीघातहता तु दृष्टिः। इत्येते नयनगता महाविकाराः सङ्ख्याताः पृथगिह षड् च सप्ततिश्च। एतेषां पृथगिह विस्तरेण सर्वं वक्ष्येऽहं तदनु चिकित्सितञ्च तावत्"॥ [चचाच।

चघ धातने स्वादि०पर०सक०सेट्। चघ्नोति अचघीत् अचाघीत्

चङ्कुर पु० सौ० स्वकि–भ्रान्तौ कर्तृकरणादौ–उरच्। १रथे २वृक्षे च मेदि०। ३यानमात्रे न० त्रिका०।

चङ्क्रमण न० क्रम+यङ्लुट्यञोलुक्। १अतिवेगेन गमने २पुनः पुनर्भ्रमणे च। तस्य गुणमाह सुश्रुतः "यत्तु चङ्क्रमणं नीतिदेहपीडाकरं भवेत्। तदायुर्बलमेधाग्निप्रदमिन्द्रियबोधनम्"। "श्रमानिलहरं दृष्ट्र पुष्टिनिद्राधृतिप्रदम्" "अनारोग्यमनायुष्यं चक्षुषोरुपघातकृत्। पादाभ्यामनुपानद्भ्यां सदा चङ्क्रमणं नृणाम्" इति च सुश्रुतः। रोगभेदे तच्चिकित्सा सुश्रुते दर्शितो यथा अन्तर्द्धूमोपक्रमे "वर्ज्यं वेदिष्यतुष्टो अश्वादियानं व्यायामं मैथुनं वेगनिग्रहम्। अत्यशनं चङ्क्रमणमुपवासं गुरूणि च"। "स्थानासनं चङ्क्रमणं यानयानाभिभाषणम्। व्रणवान्न निषेवेत"। "तत्र स्निग्धस्विन्नवान्तविरिक्तास्यापितानुवासितशिराविद्धैः परिपरिहर्त्तव्यानि क्रोधायासमैथुनदिवास्वप्नवाग्व्यायामयानोत्थानासनचङ्क्रमणशीवातातपविरुद्धासात्म्याजीर्णान्यावललाभात् मासमेके मन्यन्ते"।

चङ्ग त्रि० चीयते ची० बा० ड चमङ्गं यस्य शक०। (चाङ्गा) ख्याते १सुस्थे २शोभने ३दक्षे च मेदि०।

चचर त्रि० चर–अच् बा० द्वित्वम्। चरणशीले "पतरेव चचरा चन्द्र निर्णिक्" ऋ० १०।१०६।८। चचरा संचलनौ भा० औस्थाने आच्।

चचेण्डा स्त्री चम् उपचीयमानं प्रकारे द्वित्वम् उपचीयमान प्रकारण अण्डमिव फलमस्य पृषो०। (टिचिड़ा) ख्याते बृहत्फले पटोल सदृशे लतामेदे वैद्य०।

चञ्च पु० चन्च–अच्। पञ्चाङ्गुले मानभेदे शब्दार्थचि०।

चञ्चत्पुट पु० "ताले चञ्चत्पुटे ज्ञेयं गुरुद्वन्द्वं लघुप्लुतम्" संगीतदा० उक्ते तालभेदे।

चञ्चरिन् पुंस्त्री० चर–यञोलुक् बा० उत्त्वाभावः णिनि। भ्रमरे। "करी वरीभरीति चेत् दिशं सरीसरीतिकाम्। स्थिरी चरीकरीति चेत् न चञ्चरीति चञ्चरी" उद्भटः" स्त्रियां ङीप्। [भ्रमरे त्रिका०।

चञ्चरीक पुंस्त्री० चर–फर्फरीकादि० ईकन् नि० द्वित्वम्।

चञ्चरीकावली स्त्री "यमौ रौ विख्याता चञ्चरीकावली गः" वृ० र० टी० उक्ते त्रयोदशाक्षरपादके वर्णवृत्तभेदे।